

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

קלב

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

יצא שהיה גומל חסדים ואונם אמר אל יצא שכוני
 עקר לך אמר יצא שפוא עושה לדקות שלים אמר
 אל יצא דכולי קטטה מה עשה הקציה בעל אונם
 והסליכה לארץ הסיד ותשלך אונם ארלה אמרו מלאכי
 השרת לפני הקציה רצון העולמים מה אהם עצום
 חכמים שלך עחיתנו של הקציה אונם אמר תעלה
 אונם ונן הארץ הסיד אונם מ'אין תלונה עכיל וכתב הידי
 ומה ז"ל וא"ח לונה לא השליך שלום לארץ וי"ל כיון
 שהשליך אונם לארץ ח"כ יחא נותר לטבות לפעמים
 הייבו תפני דרכי שלום וצוה נוסף כח לטוב וצוה יפה
 כחה ולא קטרנה עכ"ל ולפי' אהרן שהיה נדה שלום
 ויחן כח לטוב ופני העולהקת לזה היה רודף שלום
 והיה מושנה צוה כמה דברים בין אדם לחצירו שהותר
 נדרשו כך אבל נעשה שהיה נדה אונם ואין לטות
 צו ע"כ אהו צמדו (חסר ונחוק כאלן כמה וכמה שרות
 ותצוה) תהלים אל חטו צאף עבדך וגו' י"פ כי
 עיקר ונגותו של האדם בתפלתו לריך להיות רק ללרך
 בצוה כידוע וכוונת האר"י ז"ל הגם שנומילא הוא נהנה
 גם בצופיות וכל נוקם עיקר ונגותו צוה שפוא
 ונתפלל על פרכה וצנים וכדושה יהיה רק ללרך
 בצוה והנחת שיש לו גם בצופיות יהיה עפל אללו
 ונומילא צו' אונם לא כן פשוטי העם דעיקר ונגותם
 הוא רק ללרך עלמם אל לרך בצוה הוא עפל
 להם וזה נוכנה צטם חף הפירושו גם והוא לשון
 טפל וזה אמר אל חטו צאף עבדך קים הנקרא ורשתי
 ובאילו אמר אל חטו ונחשתי להיות עבדך זלשון חף
 (עבדך כמו לעבדך) דפירושו גם שהוא לשון עפל
 אלל כל ונחשתי יחא ללרך בצוה וזה אמרו צמדו
 (צרכות) כל הקובע ונקום לתפלתו אלהי אצרהם
 צמדו וכו' והקשה רבינו יונה ז"ל והוצא צמדתי ונאי
 סבחים כולי האי ולא אמרו כן בשאר מלות וחידו'
 דכוונתם ז"ל היינו שזה האדם מדקדק כל כך בצוה
 עד שאפילו גם זאה הנולדה עושה שקובע ונקום
 לתפלתו עכ"ל ולדברינו כחא נואוד וכונו שכחצתי צמיל
 צטם הרב הלדוק וכו' ה' **דוב** ונעזיטעטור ז"ל כי ג'
 צרכות ראשונות ונתתפלל וגם ג' אחרונות הם טצאו
 של ונקום צ"ה אלל האונלעות הייבו פרכה ורפואה
 וכיללל הם לרכיו והוא וכוונה צטם תפלתו ח"א כל
 הקובע ונקום לתפלתו : לתפלתו דייקא הייבו בתפלתו
 דהוא לרכיו וזהו צמלעות הוא ג"כ קובע ונקום צ"ה
 וכוונתו להקצ"ה שפוא ונקומו של עולם אזי אלהי
 אצרהם צמדו וזה פירוש גם ונה שאוננו ז"ל כל
 העושה תפלתו קצב תפלתו דייקא צוה שנתפלל על
 לרכיו וכוונתו הוא רק ללרך עלמנו אז אין תפלתו
 תחומים וכו' עכ"ל ותצלין לזה כיון דכוונתו אפילו
 צלרכיו ללרך נטה הוא דונעה אמרם ז"ל כל הנתפלל

על חצירו והוא לריך לאותו דבר הוא כענה תחלה ולמדו
 זה נאצרהם שהתפלל על אציוולך ונענה הוא תחלה והי
 פקד אה שרה כאמרם ז"ל וצוה כחא גם ונה טנקנו
 זלשונם אלהי אצרהם צמדו ולא אמרו אלהי אצרהם
 ילחק ויעקב צמדו כי זה נלמד נאצרהם לפיכך נקמו
 זלשונם אלהי אצרהם צמדו כך מראה לי :
בלק
כי לא נחט ציעקב ולא קסם צישראל כעת יאמר
 ליעקב ולישראל ונה פעל אל וגו' מדע הנוטל
 צקוחר אחד שהיה צנוחקום וקנה קחורה הרצה
 ושונע ט"ט טס רופא אחד ונוונה וכל העולם נשכיוין
 לפתחו ואיתנתי בצרא אמר הקוחר דדעתו לונה לי
 להשכים לפתחו הלא חטי צ"ה צדיח חטי זכל גופי
 ואיצרים שלי טוב נתיטב דדעתו ואמרו לעפ"כ
 חילך אללו לראונו וכאשר צו אללו יטב ורחוק וטחק'
 שאלו הרופא נפני ונה אחת קוחק והט"ב כי צ"ה
 צריח חטי זכל גופי ואין חטי לריך לטום הרופא אמר
 לי הרופא דע לך כי חטי רופא גם לצדיוס ויש לי
 תרופות לטוור צהם צו אדם על הדרכים ונוזיקים
 וחונקים ואחת קוחר ולריך אחת לזה התרופות וייטב
 צעיי הקוחר ונתן להרופא ונוון הרצה : והרופא נתן
 לי הרפואות השונות : וכאשר הקוחר נקט לציחו לא
 פגע צו טום ונוק וגולן וחונקן והיה הקוחר דאג
 נואיד על הנוון הרצה טכתן להרופא : והי כאשר
 הגיע קרוב לציחו פגעו צו גולנים וחונקים ורלו
 לטול ונונו ולצו כל קחורו ונוונו ולטרו ותיקף
 נתן צפיו הרפואות וכילל ונהם : שלם זגופו שלם
 צמווני ושנה אח"כ על הדבר נואוד ונה טלל נתן
 להרופא הרצה ונעות זחנם ועשה אח"כ סעודה
 גדולה ונעשה על הללת גופו ועל ונווס : והנמשל
 נובן טצירך ד' לישראל כי לא נחט ציעקב ולא קסם
 הייבו טהם וטוונרים ונן הנחט והקסם טלל זיקו להם :
 והנה צוון הגלות אינם ווכירים ישראל צטו צרכת
 ד' יתצרך טונו כי אונות העולם אינם לריכי לרדפם
 לישראל ע"י נחשים וקסמים כי זלל"ה הם וטועזדים
 תחת ידיהם : אונם לכטיללחזי ח"ה וטועזוד הגלות
 ולא יחא כח זלונות העולם לרדפם כי חט ע"י נחשים
 וקסמים והא דכתיב וחא רוח העוונתם אעבור ונן הארץ
 דברו ונה צמיל ונקרא ונלל הוא (זכריה ע"י) והיה כל
 הנותר וכל הגוים וגו' ועיין הד"ח ח"א פרק ע"ז
 ועיין (פחחים ס"ח) זלע הונות צישראל וגו' ועכ"ה
 נאי עבדתייהו לכירונים וליוגים וכו' ונאציעת ח"ה
 כאן צונחנה טכינה וכו' ע"ט) אונם לא יועילו צוה כי
 הש"י יתעלה טמו צרכם בצרכה כי לא נחט ציעקב
 אכטן צרחו וצרחם אכטן וצמיל ציחקי טהו ג"ה אש

זבחי וזו יכירו וידעו הישראל גדול הכרחה האזה
 והתועלת הכוננת מונסה זה פירות כענה יאמר לעקב
מה טוב אהליך יעקב ושכנתך ישראל וגו' כי
 ועשיתם המוציאים לפני הצריות וכו' שבפינויותו הוא
 טוב גם חילוטתיו הוא ג' כ טוב ויט לדיקים שנסחירין
 ונעשיתם לפני הצריות צב' כחס וכסוהו צין צני
 האדם נראה שהוא דונה להם ובפינויות שלו לא
 ונאסבת דצדיקות הצורה ציה וזה טוב יותר מהאשון
 כי זה שנסחירי ונעשיו בכל כוחו רק שהקצ'ה ונפרסמו
 ע"י האור טוב קם ונשון טוב הינו כשצ'ה ונחסרתו
 כמשל לשון טוב שגולמתיים אותו צבני אולרות וכאומרם
 ז"ל (סנהדרין חלק) דרש רבא ונאי דכתיב חסר צחוקך
 צחיס מלמד שהיו מחכים עיניהם צצעלי ונשון ונפקדיים
 אללם אפרסונו ונכחיס אותם צצית כציהם לערצ
 צחיס ומרחין אותו בכלל סכאמר יסיצו לערצ יהנו
 ככלל וצחיס וחותרים קם ויטעלים הנוון וכי עכ"ל
 ונקרא ונלא מסייעני לדרך השני דכתיב והלכנו לכח
 עם ה' אלהיך ודרשו רז"ל (סוכה וי"ח ע"ג) ונה ונה
 שדרכו לעשות צגלי וכי ולפעמים נליט דצדיקהם
 ז"ל סאלדיק שפועל והליך בהנאגות ירות ועשה כל
 ונעשיו צגלי עד שצני אדם למודים ונעשיו והליכין
 ומספרים שצחו צעיר אחרת וחותם אכסים שסוועין
 שצחו ונעשין והנהגותיו גם הם ונחילים לנהוג כן
 ואח"כ כשצני אותם טעיר אחרת ונקפרים אותו השצח
 שסוועו להלן עוד צעיר אחרת אזי ונחילין ג"כ לכסוב
 כן שם כונסא אותו הלדיק מנלא דהנעשים של הלדיק
 גופיה נקרא קרן חס שגורם לכונה צני אדם לכסוב
 כנו הנהגתו הוא נקרא פרי וסטיי מתן להלדיק זה
 שכר הפירות ג"כ כי הוא גורם זה (צדק רנו קיינא לן
 צרי ונאי דדאין דינא דצרי) ע"ש ונה נראה
 דעולה לפרסם ונעשיו ע' צחיס ס"י תקס"ה ז"ל ואם
 ונענה ונפני השצובה יפרסם כדי שילמדו אכסים
 וננו לשוב עכ"ל וסיוע לזה אפ"ל ונצרי הירושלמי
 (צריכות פ' תפלת השחר) ר' יונה בד היי מללי צציותה
 היי מללי צקלא עד דילפון וייגיה צני צציה וכי
 ונלה עד ונלשון כדי כפי הרצונא ז"ל הוצא הצרצרי
 ז"ל צעורא ס"י ק"ח ע"ש וכדי לאחרי דצריהס ז"ל
 ויחדיו ידבקו ליל דהכל לפי ונה שהוא אדם אס ונצנה
 לו שלא יבא גזס לצבחות ונלות ונלד פירסום ונעשיו
 ונלה לפרסם ונעשיו צכדי שילמדו אכסים וננו ע"ד
 שסוועהי צס הרצ הלדיק וכי ר' **גבריא**ל ז"ל
מסיחוטאב שפירוש חמו לה ונפני ידיה
 ע"י שויהללו צפערים ונעשיה עכ"ל ואם לאו סיבוא לו
 ונלד פירסום ונעשיו לגבות ולגלות ונלד עבר
 על הפירסום ויסקחן ונעשיו צפני הצריות ונלד השני

ועד"י יליס ונה טובו אהליך יעקב ושכנתך ישראל
 אהליך צחיס חילוקית ונשכן הוא פנינויות כוננת ויריעות
 עזים הנעשה לאהליך על המשכן וכלומר שאלל הישראל
 הכל טוב ואללם מנלא לדיקים צכל קנדריות וכולם
 טובים והנן :
א יאמר ונה טובו אהליך יעקב ושכנתך ישראל
 וגו' כי אהלי וורה על דבר הקבוע ויטע חוננס ז"ל על
 ונשכן וורה על דבר הקבוע ויטע חוננס ז"ל על
 פסוק קטן וגדול שם הוא היינו ניי שוקטין עלמו
 צעיהו סוף שיטעה גדול לעו"ט ועד חפשי ויי
 שנעשה עד צעיהו על דברי תורה נעשה חפשי
 לעו"ט והנה יעקב וישראל הם צחכות אחד גדול
 ונצרי ח"ח ונה טובו אהליך יעקב צעיהו שאינו
 קבוע ונשכן עלמו צסם יעקב וכן אהלי רנוו למהרה
 כאוורו עוד אוקיך צחוליס כיוי וועד (הוטע י"ג)
 ונר' רש"י ז"ל אעוויד ונחוכך חלמודים עוסקים צתורה
 כיוי וועד סיהי יעקב איש חס יקב אהלים ע"כ
 חסו אהליך היינו צחורחך אהה יעקב שהשפלת
 עלוך על דברי תורה צעיהו ונה יצוא ושכנתך
 ישראל גדולות ורונוות לעו"ט שהוא דבר הקבוע
 אזי יאמר ע"ד שדצרתו צניא זה יאמר לר' חני שדונה
 לו שהוא צבר צמדריגה לזה יקרא צסם יעקב אצל זה
 יכתוב ידו לר' שדונה לו שנתחיל וסחין לו אלה
 ההתחלה אז וצסם ישראל יכונה ע"ד קילם מנל
 אלה ורששו ונגיע השנויות דעריסיה לכיפיה וינדרש
 ונסיפא לרישא וינדרש וכל הלצותו צוחן ד' לעבוד
 ד' צקוד גלוח לצס וע"ד וינצס לצו צדרכי ד' צצחיס
 ועשית ז' זהב לונקרתו סציו ודברנו ונה צניא
 ח"ח ונה טובו אהליך יעקב היינו החילוקיות הוא
 יעקב צצחיס זה יאמר לר' חני אצל ושכנתך היינו
 הפנינויות הוא ישראל וצסם ישראל יכונה ונחוכך לצו
 אונוכתיך צצקוד זה כתוב ידו לר' וצנה אפ"ל חוננס ז"ל
 יפה עניות לישראל שיראה איש צשפלות וכאלו הוא
 עני צדעת ורק כנו שוודא סיוקא על קוסיא חוורא
 היינו צחין אצל צפנינויות יהיה אהצס ונסותרת ולצו
 יהיה דצדיקות הצורה ציה צני שום פניה כלל ויהי ירא
 שונים צסחר ודצרי חונת צלצנו :

פנחס

כן

צנת ללפחד דוצרות ונר' ע' צחלת פרסה חלפי
 שצנדרשים איתא אור הקצ"ה להנון חלונלא לא
 ונה יוסה יפה דצרת עכשו שנות ונשה ויחלו חס הנון
 על העץ וכי ע"ש וכעה שנעה עוד נסחא האחרת
 דאיתא צנדרש צנהיל חלונלא עבר ונשה הירדן יפה
 דצרת עכשו שלא עבר ויחלו חס הנון על העץ וכי יליס
 עזים כי לפלחיה הלא קיי"ל חין לך דבר שנוור צפני
 החצובה